

trætte, en erstatning for den gammeldags mesterlære. Men hvor mesterlæren ofte kørte i ring og det var samme rutine og samme rutine, man gik ind i, er det springende punkt, om man ikke kunne lave nogle forsøg med udgangspunkt i praktiske kompetencer, der indebærer et progressivt uddannelsesforløb. F.eks. kunne man tænke sig noget sådant etableret inden for økologisk omstilling, byøkologi, eller hvad ved jeg.

Endelig finder Enhedslisten, det er vigtigt, at der gives ordentlig tid og ressourcer til, at udviklingsprogrammerne kan gennemføres ordentligt og grundigt rundt omkring i uddannelserne. Vi håber ikke, der sker det, som skete i 1980'erne, nemlig at man lavede en række forsøg, og så arkiverede man de forsøg og brugte dem ikke. Vi fik så en undervisningsminister, der i slutningen af 1980'erne sagde, at hans reform var forsøget.

I bedste fald kan vi se det her som en indledning til, at vi nu slår gækken løs igen, og at vi bruger forsøgene til at forny ungdomsuddannelserne. Jeg må sige, at vi går ind for forslaget, men vi vil gerne medvirke meget aktivt for at forbedre forslaget og give det en mere præcis stødretning.

Tom Behnke (FP):

Jeg har læst forslaget her flere gange. Jeg har taget til efterretning, at det er et beslutningsforslag, og ligegyldigt hvor meget jeg bliver ved med at kigge på forslaget, kan jeg ikke helt finde ud af, hvorfor Folketinget skal tage stilling til det. Hvad er det egentlig, ministeren ikke kan finde ud af selv?

Det må være, fordi ministeren ikke selv kan, at der kommer et beslutningsforslag. Lovgivningen er jo sådan set indrettet på, at ministeren kunne gøre det her på egen hånd uden at spørge Folketinget, for ellers ville det være nødvendigt med et lovforslag, så hvori består behovet for at medinddrage Folketinget? Er det for at have nogle flere til at tage ansvaret for det, der sker, eller er det bare sådan af almindelig venlighed?

Eller er det, fordi finansministeren har sagt nej til at godkende et aktstykke på 15 mio. kr. årlig, at ministeren lige skal igennem Folketinget og have nogle penge, som ministeren ikke kan få af finansministeren? Det er sådan nogle spørgsmål, man må sidde og stille sig selv, for hvorfor fremlægger en minister et beslutningsforslag i Folketinget?

Man kan sige, at formålet, som der står i fremsættelsestalen, at »den samlede indsats skal føre til, at stort set alle unge begynder på en ungdomsuddannelse, og at frafaldet fra uddannelserne reduceres mest muligt, så alle unge får en kompetencegivende uddannelse«, det er jo smukt. Vi er i Fremskridtspartiet helt enige. Flotte ord. Men i forhold til beslutningsforslaget her, at man vil lave et udviklingsprogram for fremtidens ungdomsuddannelser, kan ministeren jo bare gøre det.

Det er ikke det eneste, der står i forslaget, for så begynder man jo at kigge nærmere på det. Der er faktisk nogle konkrete ting, som ministeren gerne vil have Folketingets opbakning til. Dels er der det med udgiften, det koster lige 15 mio. kr. årlig. Det kunne godt være, man kunne bruge de penge på en bedre måde et andet sted. Men så er der også det ved det, at ministeren foreslår en afskaffelse af egnetheds erklæringen ved ansøgning om optagelse til de gymnasiale uddannelser.

Hov! Hvordan harmonerer det med det, som vel egentlig er formålet med forslaget, nemlig at frafaldet fra uddannelserne skal reduceres mest muligt, og samtidig slækker man på de kriterier, der skal til, for at man overhovedet kan gå i gang med en ungdomsuddannelse. Egnetheds erklæringen vil man have taget væk, og det vil sige, at stort set alle kan begynde på en gymnasial uddannelse. Det vil da alt andet lige betyde, at der er flere, der pludselig opdager, at det kunne de ikke magte alligevel, og som så falder fra.

Forslaget er sådan set selvmodsigende, og det er vi da kede af i Fremskridtspartiet, på ministerens vegne vel at mærke, men sagen er, at det her er et beslutningsforslag, som ministeren ikke behøver at fremsætte for Folketinget. Ministeren kan bare gøre det, som står i forslaget, og det synes vi så i øvrigt at ministeren skal gøre.

Det finansielle handler om finansloven. Det må vi se på, når vi behandler det lovforslag, for det er jo et helt andet lovforslag, her i Folketinget, men i forhold til dette forslag er det vores opfattelse, at vi udelukkende taler om, at det er ministerens ansvar, og sådan synes vi, det skal blive ved med at være.

Tove Videbæk (KRF):

Kristeligt Folkeparti er enig i nødvendigheden af, at der bør iværksættes et udviklingspro-